

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 4. december 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Bach Algren
Sagsnr.: 2012-1114-0011
Dok.: 596197

UDKAST

Ændringer i cirkulære om behandlingen af hittegods

I medfør af §§ 2, stk. 1 og 8 i lov om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 733 af 9. juli 2009, som ændret ved lov nr. XX af XX, fastsættes:

§ 1. Hittegods kan afleveres på politistationerne i stationernes åbningstid uden hensyn til, om findestedet ligger inden for vedkommende politistations område eller ikke.

Stk. 2. Mindre effekter, f.eks. smykker, ure, punge, tegnebøger og lignende samt kontante pengebeløb, skal modtages af uniformeret politipersonale under patrulje.

§ 1 a. Cirkulærets §§ 5-6, § 7, stk. 1, §§ 10-12, § 13, stk. 2 og § 16 finder ikke anvendelse på hittegods med en af politiet anslået værdi på under 500 kr., jf. bekendtgørelse nr. XX af XX.

§ 2. Hittegods, som er fundet i offentlige institutioner, forlystelsesetablissementer, forretninger, offentlige befordringsmidler og lignende steder, kan afleveres til det pågældende sted. Penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende skal snarest muligt herefter afleveres til politiet. Andet hittegods kan opbevares af institutionen, forretningen mv. i indtil 30 dage. Er hittegodsset ikke udleveret til ejeren inden 30 dages forløb, skal det straks afleveres til politiet.

Stk. 2. Politiet kan tillade, at de i stk. 1 nævnte institutioner, forretninger mv. opbevarer andet hittegods end penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende i indtil 3 måneder, hvis institutionen opbevarer hitte-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

godset på betryggende måde og fører en fortegnelse over det med oplysning om, hvor, hvornår og af hvem det er fundet.

Stk. 3. De i § 4 i lov om hittegods anførte frister for afholdelse af offentlig auktion regnes i alle tilfælde fra hittegodsets indlevering til politiet.

§ 3. Politiet bør være opmærksom på, om der af private foretages fremløsning af hittegods i dagspressen. I så fald bør genstandene straks afkræves finderens, og der bør ikke ydes den pågældende findeløn eller dækning af udgifterne til annoncering eller til eventuel transport af genstandene.

§ 4. Ved modtagelsen af hittegods bør det søges oplyst, hvem finderens er, og hvor, hvornår og under hvilke omstændigheder fundet er sket. Endvidere spørges finderens, om han ønsker findeløn, medmindre det efter bestemmelserne i § 15 må anses for udelukket, at findeløn vil blive fastsat.

Stk. 2. Den, der afleverer hittegods, skal altid have en kvittering for de afleverede genstande. Til patruljerende politi kan der udleveres særlige blanketter, som kan bruges til at give sådanne kvitteringer.

§ 5. Modtager en politistation genstande, som er fundet uden for politikredsens område, skal genstandene straks oversendes til findestedets politi med oplysning om finderens navn og adresse og omstændighederne ved fundet, jf. § 4, stk. 1.

§ 6. Modtaget hittegods skal straks indføres i en fortegnelse. Hittegodscykler- og knallerter skal dog i stedet indføres i edb-registeret for efterlyste cykler/knallerter.

Stk. 2. Ved indførelsen bør de fundne genstande beskrives så omhyggeligt, at de senere kan identificeres. Hvis genstandens værdi ikke er ganske ringe, bør der anføres nummer, mærke eller andet særligt kendetegn, eller hvis dette ikke er muligt, bør der gives en kortfattet beskrivelse af genstanden. Gods, der er indleveret fra de institutioner, forretninger mv., der er nævnt i § 2, stk. 1, og som ikke er af særlig værdi, kan registreres samlet. Hittegodscykler- og knallerter indføres med stelnummer.

§ 7. Det undersøges straks efter modtagelsen af hittegods, om genstandene er efterlyst. I bekræftende fald sendes meddelelse om modtagelsen til vedkommende politimyndighed.

Stk. 2. Er der i øvrigt grund til at tro, at modtaget hittegods kan stamme fra et tyveri eller på anden måde have forbindelse med en strafbar handling, underrettes kriminalpolitiet snarest.

§ 8. Er modtaget hittegods forsynet med navn eller mærke, hvorved ejeren umiddelbart eller ved henvendelse til tredjemand kan identificeres, skal ejerens identitet og adresse søges, og ejeren underrettes snarest muligt om fundet og opfordres til at afhente hittegodset. Mindre effekter, punge, legitimationspapirer mv. kan dog i stedet sendes til ejeren, når ejerforholdet er utvivlsomt. Med hensyn til penge henvises til politiets regnskabsinstruks.

§ 9. Hvis der som hittegods indleveres pas, kørekort, andre legitimationspapirer, nummerplader til motorkøretøjer, lotterisedler, , kreditkort, værdipapirer eller lignende, underrettes udstederen om fundet, hvis det fundne ikke straks kan udleveres til ejeren. De nævnte legitimationspapirer mv. kan i stedet sendes til udstederen.

Stk. 2. Politiet skal inden udlevering af pas, kørekort mv. kontrollere, hvorvidt der er udstedt eller udleveret duplikatkørekort, nyt pas mv.

§ 10. Opbevaring af hittegods bør ske på så betryggende måde som muligt.

Stk. 2. Meget værdifulde genstande som kostbare smykker og guld- og sølvsager bør opbevares i et aflåst pengeskab. I øvrigt bør mindre genstande af økonomisk værdi så vidt muligt opbevares i aflåst skab eller skuffe i et lokale, der altid holdes aflåst, når personalet ikke er til stede. Større genstande, navnlig cykler og cykeldele, bør så vidt muligt opbevares under tag i lukket rum, der holdes forsvarligt aflåst i den tid af døgnet, hvor det ikke kan holdes under umiddelbart tilsyn fra politikontor eller politistation.

§ 11. Hittegods sælges snarest på bedst mulig måde, hvis opbevaring må antages at ville medføre en væsentlig værdiforringelse, eller hvis opbevaring er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger. Ved afgørelsen af, om hittegodset skal sælges straks eller opbevares, skal der lægges vægt på, hvad der efter et fornuftigt skøn tjener ejerens interesse bedst.

Stk. 2. Salg af hittegods efter stk. 1 skal så vidt muligt ske til handlende, der forhandler varer af den pågældende art. Salg må ikke ske til personer, der er ansat i politiet, eller til disses husstand.

Stk. 3. Fødevarer destrueres, hvis de ikke kan udleveres til ejeren inden holdbarhedstidens udløb. I tvivlstilfælde anmodes den stedlige fødevareregion om bistand.

§ 12. Politiet skal med passende mellemrum, dog mindst én gang hver tredje måned, indrykke en bekendtgørelse i et eller flere af de stedlige dagblade eller ugeaviser om modtaget hittegods, medmindre ejeren af hittegodset kendes, eller bekendtgørelse i øvrigt anses for unyttig på grund af

det fundnes art eller værdi. Bekendtgørelsen skal indeholde en nøjagtig beskrivelse af det fundne.

§ 13. Når en person henvender sig til politiet og angiver at have tabt eller glemt en nærmere beskrevet ting, gives der vedkommende adgang til at efterse det indleverede hittegods af den pågældende art. Mener denne person, at noget af det foreviste tilhører denne, udspørges den pågældende om tid og sted for tabet, og disse oplysninger sammenholdes med finderens oplysninger. Hvis der ikke herved fremkommer noget, der taler imod den pågældendes påstand om, at tingen er dennes, kan den udleveres til den pågældende mod kvittering, og efter at vedkommende har legitimeret sig. Er der uoverensstemmelse mellem oplysningerne, f.eks. hvis genstanden er fundet før det tidspunkt, hvor den angives at være tabt, opfordres den pågældende til nærmere at dokumentere sin ejendomsret, og genstanden må ikke udleveres, før den pågældende har præsteret et efter politiets skøn tilstrækkeligt bevis for sin ret til genstanden.

Stk. 2. Godtgør en person at være berettiget til hittegods, som er solgt i medfør af reglen i § 11, har den pågældende krav på at få udbetalt salgssummen med fradrag af omkostninger og findeløn, jf. §§ 14 og 15, hvis vedkommende har henvendt sig til politiet inden 3 måneder efter, at hittegodsset er indleveret til politiet.

§ 14. Inden hittegodsset udleveres til ejeren, må ejeren betale eventuelle omkostninger, der er påløbet i anledning af fundet.

Stk. 2. Ejeren må således refundere udgifter til transport af hittegods til politistationen, som finderens med rimelighed har afholdt. Ejeren må endvidere refundere udgifter, der med rimelighed er afholdt af politiet til at indbringe, opbevare og udlevere hittegodsset.

§ 15. Ejeren må inden udleveringen betale en findeløn, der fastsættes af politiet efter nedenstående retningslinier, medmindre finderens har givet afkald på findeløn.

Stk. 2. Findeløn fastsættes i reglen til 10 pct. af det fundnes værdi, idet der dog ved fastsættelsen bør tages hensyn til findestedet og de nærmere omstændigheder ved fundet, herunder om finderens har udvist særlig påskønnelsesværdigt forhold, eller om afleveringen har påført finderens særlig ulejlighed.

Stk. 3. Drejer det sig om større kontantbeløb eller genstande af betydelig værdi, vil det ofte være rimeligt at fastsætte findelønnen lavere end til 10 pct. af værdien. Drejer det sig om mindre kontantbeløb eller genstande af mindre økonomisk værdi, vil det ofte være rimeligt at fastsætte findeløn-

nen højere end til 10 pct. af værdien, dog maksimalt til 25 pct. af værdien. Selv om det fundne ikke har omsætningsværdi, kan der fastsættes en findeløn, der er afpasset efter ejerens interesse i at få genstanden tilbage.

Stk. 4. I følgende tilfælde bør der i almindelighed ikke fastsættes findeløn:

- 1) Når det fundne alene har økonomisk værdi, der ikke overstiger 500 kr., jf. hittegodslovens § 7 a, stk. 1.
- 2) Når det drejer sig om motorkøretøjer, cykler eller trækvogne, der er indbragt fra offentlig gade, vej eller plads.
- 3) Når det indleverede hittegods er fundet i boliger, på trappeopgange, i kældre, på gårdspladser, i forretninger, offentlige kontorer, forlystelsesetablissemeter, beværtninger, offentlige befordringsmidler eller lignende steder.
- 4) Når hittegods er fundet af personer, der er ansat i politiets tjeneste.
- 5) Når genstanden først er indleveret til politiet urimelig lang tid efter, at finderens har fundet den.
- 6) Når finderens selv har foretaget fremlysning af de fundne genstande, jf. § 3.

Stk. 5. Ønsker ejeren at yde et beløb i findeløn, uanset at den pågældende ikke er forpligtet til det, bør politiet modtage beløbet og udbetale det til finderens.

Stk. 6. Hvis finderens af hittegods har afleveret det direkte til ejeren, og der derefter opstår uenighed mellem dem om betalingen af findeløn eller dennes størrelse, bør politiet, hvis en af parterne begærer det, udtale sig om, hvorvidt politiet ville have fastsat findeløn, og da hvor meget, men bør i øvrigt ikke yde parterne bistand.

§ 16. Hittegods, som ikke er udleveret til ejeren inden opbevaringsfristens udløb, sælges ved den herefter først afholdte hittegodsauktion. Uanset bestemmelsen i lovens § 4 er der intet til hinder for, at hittegodsauktioner kun afholdes en eller to gange om året, hvis politiet har tilstrækkelig plads til at opbevare hittegodset så længe.

Stk. 2. Hvis nogen har gjort krav på hittegodseffekter inden udløbet af opbevaringsfristen, men endnu ikke godtgjort retten til at få dem udleveret, må genstandene ikke sælges, før der er givet den pågældende en passende frist til at godtgøre sin ret til genstandene, eventuelt til at anlægge retssag om genstandenes udlevering.

Stk. 3. Hittegods, der er af så ringe værdi, at det ikke kan bære omkostningerne ved auktionssalg, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål, når der er forløbet 4 uger fra indleveringen til politiet.

Stk. 4. Inden hittegodset går til auktion, skal genstandene på ny gennemgås med henblik på, om de måtte være blevet efterlyst.

Stk. 5. Når hittegods er blevet solgt ved auktion, har finderens krav på en tredjedel af det beløb, der er indkommet ved salget, med fradrag af omkostningerne, uanset om der efter reglerne i § 15 ikke ville være blevet fastsat findeløn.

Stk. 6. Det samme gælder for det i § 11 omhandlede hittegods, når der er forløbet 3 måneder efter hittegodsets indlevering til politiet, uden at ejeren har meldt sig.

§ 17. Med hensyn til regnskabsføringen vedrørende hittegods og findeløn henvises der til reglerne i politiets regnskabsinstruks.

§ 18. Cirkulæret træder i kraft den 1. august 2003.

Stk. 2. Cirkulære nr. 116 af 6. juni 1952 om behandlingen af hittegods ophæves.

Justitsministeriet den 24. juni 2003

Lene Espersen

/ Ida Skouvig